

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **L.H.**, narozen ..., bytem ...

zastoupený advokátem Mgr. Bc. Vladimírem Volným, sídlem
Paroubkova 228, Domažlice,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**, Závodní 353/88, Karlovy Vary,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. KK/1655/LP/19-3 ze dne 23. 5. 2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce byl v řízení před Městským úřadem Sokolov shledán vinným přestupkem krádeže, jíž se měl dopustit stručně řečeno tím, že na benzínové čerpací stanici zaplatil svěřenou platební kartou C. S. Cargo a. s. naftu, kterou natankoval nejen do kamionu C. S. Cargo a. s., ale i naftu, kterou tankoval do osobního automobilu.
2. Proti rozhodnutí městského úřadu se žalobce odvolal, jeho odvolání však žalovaný zamítl pro opožděnost. Vyšel z toho, že rozhodnutí městského úřadu bylo žalobci doručeno fikcí dne 4. 2. 2019. Žalobce totiž nebyl zastižen, zásilka mu proto byla marně připravena

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

k vyzvednutí ode dne 25. 1. 2019. Dne 5. 2. 2019 počala běžet odvolací lhůta, která uplynula 19. 2. 2019. Odvolání žalobce podal až 25. 3. 2019.

3. Proti rozhodnutí žalovaného žalobce brojil žalobou, v níž namítl, že nebyly splněny zákonné podmínky pro doručení fikcí. V průběhu řízení správní orgán prvního stupně doručoval žalobci na různé adresy, a to i bezdůvodně, byť mu bylo známo, že se na ně nedaří doručovat. Doručující orgán nezanechal na místě oznámení o neúspěšném doručení s poučením žalobce a znemožnil mu tak dozvědět se, že má na poště uložené psaní. Opak z doručení nevyplývá. Zanechání oznámení je přitom nezbytnou podmínkou nastoupení fikce doručení. Dále žalobce uvedl, že odpovědnost za přestupek nepochybně zanikla plynutím času, takže žalovaný měl zahájit přezkumné řízení. Nebyly řádně vypořádány ani námitky v jeho odvolání.
4. Žalovaný k žalobě sdělil, že po celou dobu bylo žalobci řádně doručováno na adresu jeho trvalého pobytu, protože jiná adresa nepřicházela do úvahy. Zde si poštu i přebíral. Poučení o neúspěšném pokusu o doručení a o uložení zásilky na poště zajišťuje Česká pošta vyplněním tiskopisu, který se součástí obálky. Z obálky plyne, že tiskopis poučení byl vyplněn a zanechán na místě, žalobce tedy byl upozorněn a poučen řádně. Chtěl-li žalobce zpochybnit údaje na doručence, nestačí jeho pouhé tvrzení, ale musí předeštit věrohodnou skutkovou verzi reality, která může údaje na doručence zpochybnit. To se mu nepodařilo. K dalším námitkám žalovaný sdělil, že k prekluzi odpovědnosti za přestupek nedošlo a nebyl tedy důvod zahajovat přezkumné řízení. Namítal-li žalobce, že nebyla vypořádána jeho odvolací argumentace, odpovídá to podstatě zamítavého rozhodnutí pro opožděnost.
5. Napadený výrok rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Žalobce měl trvalý pobyt v rozhodné době hlášen na adrese ... (č. l. 25–26 soudního spisu). Netvrdil ostatně ani, že by správní orgány měly doručovat na jinou adresu (do datové schránky, na doručovací adresu pro řízení či doručovací adresu v informačním systému evidence obyvatel).
7. Na adresu ... bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení přestupkového řízení, písemnost si osobně převzal (č. l. 114 správního spisu). Rozhodnutí o věci samé mu bylo doručováno na tutéž adresu, avšak neúspěšně. Z doručení na č. l. 121 správního spisu plyne, že doručující orgán prohlásil, že adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení, zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 25. 1. 2019. Tomu odpovídá, že z doručení byla oddělena část obsahující poučení o fikci doručení a možnosti požádat o určení neplatnosti doručení. Z doručení tedy plyne, že doručení podle § 23 a § 24 správního řádu proběhlo *prima facie* řádně a byly tak splněny všechny podmínky pro uplatnění fikce doručení. S ohledem na to, že žalobce tyto údaje zpochybňoval, zabýval se soud podmínkami, za kterých lze dospět k závěru o absenci řádného doručení.
8. V rozhodovací činnosti správních soudů byly vyjádřeny vzájemně neslučitelné názory k povaze doručení jako průkazu doručení: podle části rozhodovací praxe je doručení veřejnou listinou (srov. rozsudky NSS č. j. 4 Azs 278/2004-58 ze dne 16. 11. 2004, č. j. 3 As 178/2014-31 ze dne 7. 4. 2015, č. j. 6 Ads 44/2017-36 ze dne 10. 5. 2017). Za toho stavu by bylo na žalobci, aby údaje na doručence vyvrátil, tj. podal důkaz opaku, nikoliv pouhý protidůkaz. Rozhodovací praxe však z části zastává i názor, že doručení podle správního řádu veřejnou listinou není, protože za ni není prohlášena žádným právním předpisem.

Postačí tedy zpochybnit údaje v ní uvedené podáním protidůkazu v podobě vyličení věrohodné verze reality, podle níž zásilka doručena nebyla (srov. rozsudky NSS č. j. 9 As 65/2009-61 ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 As 103/2016-35 ze dne 16. 2. 2017). K obdobným úvahám v režimu daňového práva ostatně srov. rozsudek NSS č. j. 2 Afs 158/2005-82 ze dne 27. 4. 2006, č. 1327/2007 Sb. NSS.

9. Při střetu vzájemně neslučitelných právních názorů Nejvyššího správního soudu by se krajský soud zřejmě měl zabývat tím, zda byl některý z nich fakticky překonán například tím, že „předchozí právní názor soudu již nikdo na soudu nezastává“ (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 10 As 2/2018-31 ze dne 29. 5. 2019, č. 3896/2019 Sb. NSS). Jak by to měl krajský soud hodnotit, však není zřejmé (rozhodnutí kolektivního tělesa nutně nevypovídá o tom, jak smýšlí jeho jednotliví členové). O obecných normativních účincích obou judikatorních proudů pak s ohledem na jejich setrvalou přítomnost v rozhodovací praxi není důvod pochybovat.
10. Za toho stavu krajský soud vyšel z toho, že Česká pošta, s. p., není orgánem veřejné moci a doručenkou správní řád za veřejnou listinu neoznačuje. Postačilo by proto, pokud by žalobce vlastní věrohodnou verzí reality zpochybnil, že mu neúspěšný pokus doručení rozhodnutí byl dne 25. 1. 2019 řádně oznámen. V této souvislosti ovšem žalobce pouze tvrdil, že mu doručeno nebylo (nebylo vhozeno oznámení s poučením), aniž by uvedl jediné konkrétní tvrzení, z čeho tak usuzuje. Důkaz, kterým by svá skutková tvrzení učinil alespoň pravděpodobnými („věrohodná verze reality“), nenabídl žádný. Vypovídací hodnotu doručenky tak zpochybnit nemohl a závěr žalovaného o opožděnosti odvolání žalobce je správný.
11. Namítal-li žalobce, že se žalovaný nezabýval jeho odvolacími námitkami, lze mu v zásadě přisvědčit. Vady či nezákonnost rozhodnutí žalovaného to ovšem nezpůsobuje, protože předmětem rozhodnutí odvolacího orgánu v obdobných věcech má být pouze otázka včasnosti odvolání. Stejně tak pouze tato otázka může být přezkoumávána soudem (z mnohých srov. rozsudky NSS č. j. 5 A 14/2002-35 ze dne 5. 12. 2003, č. 287/2004 Sb. NSS či č. j. 2 As 53/2007-111 dne 27. listopadu 2008). Za toho stavu by bylo nadbytečné se věcnými námitkami žalobce zabývat a žalovaný se jimi nezabýval správně.
12. Na zahájení přezkumného řízení pak žalobce nemá nárok, takže jeho nezahájení nejenže nezasahuje do veřejných subjektivních práv žalobce, ale už vůbec nezpůsobuje nezákonnost nyní napadeného rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost (srov. již usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. 6 A 53/97-18 ze dne 27. 2. 1998 či cit. rozsudek č. j. 5 A 14/2002-35).
13. Z uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že nedošlo k vadám řízení před žalovaným a že jeho rozhodnutí je zákonné. Žalobu proto zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 27. září 2019

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce